

det vil sige, at efter at vi i et Par Aar har levet under Højkonjunkturer, er Lønnen for Tjenestepiger paa Hospitalet i Aarhus den Dag i Dag 30 Kr. under den Gennemsnitsløn, Landbruget gav sine Piger i 1915. Da var den nemlig i Aarhus Amt 270 Kr. Saa længe et saadant Forhold bestaar ved et af Statens Sindssygehospitalet, kan jeg ikke føle mig tilfredsstillet. Det samme gælder med Hensyn til det mandlige Tyende. De Lønninger, der er opførte paa Finanslovsforslaget, er nemlig dem, der i Virkeligheden gives, og nu tror jeg nok, at ærede Medlemmer vil indrømme, at en Løn af 400 Kr. om Aaret til en voksen Karl ikke er tilstrækkelig, og den er ogsaa mindre end den, der i 1915 gaves i Landbruget. Jeg vilde derfor ønske, at den Forbedring af Lønningsforholdene, der for Pigernes Vedkommende har fundet Sted paa enkelte Hospitaler, ogsaa maa gennemføres paa Aarhushospital, og at Karlene ogsaa maa faa en Lønforbedring.

Den højtærede Justitsminister dvælede ogsaa ved det andet Spørgsmaal, jeg havde fremsat i Anledning af, at der er en alt for stor Forskel imellem Statens Udgifter pr. Patient paa de forskellige Hospitaler, det indrømmedes baade af den højtærede Justitsminister og af den Kommission, som for Øjeblikket er nedsat. Denne Kommission — saaledes udtalte den højtærede Justitsminister sig — beskæftiger sig meget alvorligt med dette Spørgsmaal. Det har jeg ingen Grund til at betvivle, men da det er af saa stor Betydning, vil jeg haabe, at den i en meget nær Fremtid maa finde Grunden til dette kedelige Forhold, saaledes at vi kan komme ind paa en bedre Økonomi ved Statens Sindssygehospitaler. Der er for Resten det mærkværdige Forhold, at det Hospital, der, saa vidt jeg kan se, er det dyreste, nemlig Aarhus Sindssygehospital, er det, der yder sit Tyende den mindste Løn. Det kunde jo være, der var en Forbindelse mellem disse to Forhold. En lille Tyendeløn er nu en Gang ikke økonomisk, hverken i det private Liv eller indenfor Statens Institutioner.

I min første Tale berørte jeg Spørgsmaalet om en bedre Uddannelse af vore Husmødre, og den højtærede Indenrigsminister, til hvem jeg henvendte mig, gjorde ogsaa nogle Bemærkninger derom. Jeg forstod ham saaledes, at han fuldt ud delte mine Betragtninger over den store pædagogiske og kulturelle Betydning, det vilde have, om vi kunde give de opvoksende

Kvinder en bedre Uddannelse i Husholdningsvæsenet, før de selv stiftede Hjem. Men naar den højtærede Minister ikke for Øjeblikket kunde tage Standpunkt til denne Sag, forstod jeg det saadan, at det væsentlig var paa Grund af finansielle Betæneligheder. Jeg haaber imidlertid, at det ærede Finansudvalg i Forbindelse med den højtærede Minister, hvad enten det nu bliver den højtærede Indenrigsminister eller den højtærede Undervisningsminister, der faar med Sagen at gøre, vil kunne komme ud over disse finansielle Betæneligheder.

Jeg skal i denne Forbindelse gøre opmærksom paa, at siden jeg først fremdrog dette Spørgsmaal, er det kommet til min Kundskab, at der et Sted indenfor det danske Statsomraade er blevet oprettet en saadan Husmoderskole som den, jeg omtalte. Det er kommet til min Kundskab, at det islandske Alting har vedtaget et Forslag til Lov om Oprettelse af en Husmoderskole paa Island. Saa vidt jeg ved, er dette Forslag allerede blevet stadfæstet, saa at det er blevet til Lov paa Island. Indholdet af denne Lov svarer helt eller væsentligt til de Tanker, som jeg havde gjort mig om dette Spørgsmaal, og jeg skal med den højtærede Formands Tilladelse nævne nogle Ting fra denne Lov, som belyser Spørgsmaalet. Denne Husmoderskole, som skal oprettes paa Island, skal være en Kostskole for 40 Elever, have Undervisningsværelser for 50 foruden Forstanderens Lejlighed og Opholdssted for Tyende. Omkostningerne ved Skolens Opførelse skal afholdes af den islandske Landskasse med $\frac{2}{3}$ imod, at $\frac{1}{3}$ ydes andetsteds fra, og de aarlige Udgifter ved Driften af Husmoderskolen skal udredes udelukkende af Landskassen. De Fag, hvori der skal undervises i denne Skole, deles i praktiske Fag og boglige Fag, og de praktiske Fag omfatter al Slags Madlavning; særlig bør der lægges Vægt paa Madlavning af indenlandske Fødemidler samt paa, at Økonomi og god Udnyttelse stedse iagttages. Derefter skal der undervises i Servering af Mad og Drikke, Rengøring, Vask, Syning og Behandling af Klæder. De boglige Fag skal være: Kemi, særlig Fødemidlernes Stofforbindelser, Sundhedslære, særlig Sygepleje, og Hovedtrækkene af Pædagogik og Husholdningsregnskabs Førelse. Jeg kan ikke andet end lykønske Islænderne med det, de her har foretaget, og haaber, at det vil være til Gavn og Lykke for dem. Men samtidig vil jeg rigtignok udtale Ønsket om, at vi inden ret længe kunde gøre en Be-